

Svatojiřské Listy

občasník kostelecké farnosti

ročník 16, číslo 1, březen 2019

ÚVODNÍ SLOVO

Drazí farníci, bratři a sestry

díky Janě Vajglové a několika přispěvatelům vychází k postní době 2019 další číslo Svatojiřských listů. O Popeleční středě nás Boží slovo v liturgii uvádí do Postu úryvkem z Matoušova evangelia o tom, jak prokazovat dobrodiní, jak se modlit a jak postit. Totiž o skrytosti.

Současníci svobodné doby a dnešních možností rádi vyhledávají zábavu, adrenalin, připravené programy, atrakce a zajímavosti. Je tedy zvýšená potřeba nabídek, organizace a zajištění. Avšak ti samí lidé žijí ve zvýšené potřebě sebeprožívání, užívání si, všeobecně větší izolovanosti, uzavřenosti do svého myšlenkového, mravního a soukromého života, a to včetně mentality mnohých křesťanů. Svým způsobem je to oprávněné, protože člověk má právo na své soukromí

a tajemství a přeje si odpočinout po svém. Za uzavřeností a nedůvěrou lidí částečně stojí složitost a nemocnost doby, náročnost práce, zklamání z lidí ve společnosti a okolí. Avšak z velké části i vlastní zodpovědnost, tedy liknavost k budování a posilování vztahů, ke sdílení, vzájemnému obohacování a prokazování lásky. I ti, kdo se rádoby sdílejí a někdy doslova obnažují přes sociální sítě na internetu a ti, co na to reagují, se projevují spíš jen vteřinově, emocionálně, názorově a mnohdy nevybíravě a vulgárně. Takže málo skutečně komunikují a častěji se vylévají a zraňují. Téměř bude pryč: upřímně, slušně a od srdce k srdci.

Lidé bohužel žijí i velkou nezávislost, mělkost, povrchnost a svobodomyšlnost sami před sebou. Kdo žije vědomě před Trojicí Boží, žije ve smyslu: já, ty, on. Kdo však žije bez Trojice a žije „moderně“ jen za sebe, ten nutně nahrazuje svůj život novou trojicí: Já, mně, pro mě; respektive: já, co je tobě do mě a o něho se nestarám. To už je život praktického egoisty. I takoví lidé si nějak žijí svůj život, ale není to ve společnosti žádná radost. Ano, žijí si pro sebe a žijí vedle sebe, avšak společnost ve skutečnosti umírá kvalitativně a na nedostatek lásky. Sebestředně nastavené životy si samy sobě na čas stačící, ale dřív nebo později pustnou, chřadnou, stávají se opuštěnými, podivnými, náchylnými na strach a mnohdy nebezpeční svému okolí.

Vnitřní odpovědnost a pochopitelně radost, a jistoty života vyslovil Pán Ježíš v evangeliu Popeleční středy: Bůh Otec, který vidí i to, co je skryté, ti odplatí. Bůh vidí a ocení už jen utajenou

život i neblahé tendence, je s tebou a ty před ním. Jeli toto vnitřní prožívání a sdílení života s živým Bohem, pak bude odpovědnost a péče almužnu, skrytou modlitbu a osobní půst. Bůh zná tvůj vnitřní o sdílení a živé vztahy i na venek. Žehnám k duchovnímu, vztahovému, osobovému a lásce posilujícímu prospěchu postní doby. P. Vladimír Handl.

Česká křesťanská akademie

místní skupina v Kostelci nad Orlicí

nabízí dvě zajímavé exkurse:

1/ možnost exkurse – prohlídky Pastoračního centra Královéhradecké diecéze, která sídlí v budově Nového Adalbertina v Hradci Králové /bývalá jezuitská kolej/. Touto krásnou barokní budovou a jejími zajímavostmi /vč. Biskupské knihovny, kaple sv. Vojtěcha apod. nás provede a odborný výklad podá pracovník Biskupské knihovny. Navrhovaný termín – čtvrtek 28.března dopoledne, příp. sobota 30.března dopoledne.

2/ prohlídka expozice „Poklady podorlických svatostánků“, liturgických předmětů, mešních rouch a dalších sakrálních historických předmětů, instalovaná v Měst. museu ve Vamberku. Výstava potrvá až do 21.dubna t.r.

Zájemci o další informace volejte 723810849.

V r.2018, roce „osmičkových“ výročí, uspořádala Biskupská knihovna Královéhradeckého biskupství ve spolupráci s Českou křesťanskou akademií cyklus přednášek pod názvem „**Habsburkové – mýty a skutečnosti**“. Záměrem tohoto projektu, který se uskutečnil v příjemných prostorách Nového Adalbertina v Hradci Králové bylo reagovat na řadu kulturně-historických akcí, organizovaných státními a společenskými institucemi, které připomněly 100leté jubileum vzniku Československého státu a další „osmičková“ jubilea, tedy další významná výročí našich národních dějin. Bylo totiž třeba vzpomenout také na to „**Co bylo před republikou**“, na dlouhé 400leté období trvání Habsburské monarchie a její vlády v našich zemích.

Tohoto poněkud nelehkého úkolu se ujali tři naši průvodci po habsburských Čechách, renomované osobnosti české historické vědy: nejprve to byl pan **profesor František Musil z FFUHK**, který se zabýval zrodem Habsburské dynastie, počátky jejího působení a postupným pronikáním do středoevropského prostoru, které vyvrcholilo nástupem Habsburků na český trůn.

V další části pod titulem „**Sláva a stíny habsburských Čech**“ se **P. doc. Tomáš Petráček /UK a UHK/** věnoval roli a poslání Domu Habsburského v průběhu třicetileté války, po níž dochází k postupnému hospodářskému a kulturnímu rozvoji celé říše, tedy i našich zemí, a který je provázen také oživením národní identity, probuzením literární tvorby českého jazyka a obecně rozvojem vzdělanosti. Byla však také připomenuta a zdůrazněna nelehká situace celé monarchie na přelomu 17.a18 století, kdy se stává

jakýmsi “nárazníkem“, ochráncem Evropy proti stále sílící expansi islámu při výbojích turecké Osmanské říše.

V poslední části cyklu s názvem **„Naše země a poslední panovníci dynastie“** byl naším hostem pan PhDr. Milan Novák z Brandýsa n. Labem, mj. též představený modlitební ligy bl. císaře Karla I. Rakouského **„Za mír mezi národy“** a osobní pobočník JCKV Karla Habsbursko – Lotrinského, který detailně popsal životní roli a nesporné zásluhy posledního habsburského panovníka a také českého krále, bl. Karla I. Zejména jeho vize nového poválečného uspořádání stř. Evropy jako svazku rovnoprávných národů mohla být v modifikované podobě postupně naplněna až 50let po jeho smrti.

Navázané kontakty a spolupráce s Biskupskou knihovnou i v letošním roce dále pokračuje v nastavené tradici populárně-vzdělávacích pořadů. V současné době se jedná o sérii besed pod názvem **„Quattro Boemi“** /Čtyři Češi/. Hostem pořadatelů je tentokrát český hudební historik, největší specialista na církevní, zejména barokní hudbu a autor tohoto cyklu **prof. PhDr. Stanislav Bohadlo, CSc.** První dvě besedy tohoto cyklu již proběhly: **„Jan Jakub Komárek /1648-1706/“** zakladatel slavného italského tiskařského a vydavatelského rodu a „dvorní“ vydavatel italského barokního skladatele Arcangela Corelliho /11.ledna/.

„P. Bohuslav Matěj Černoorský /1684–1742/“, skladatel a hlavní varhaník italských františkánů v Assisi /22.února/.

V přípravě je třetí beseda s autorem seriálu a zakladatelem festivalu **Theatrum Kuks** o životě a díle všestranně kulturní osobnosti **hraběte Františka Antonína Šporka /1662-1738/**, který přivedl do Čech slavné umělce, mj. sochaře M. B. Brauna, rytce M. Rentze a skladatele Antonia Vivaldiho /termín: 22.března/.

V poslední besedě cyklu Quattro Boemi nám autor představí věhlasného houslistu a skladatele **P Josefa Myslivečka /1737 – 1781/**, vitalit oblíbeného „Il Divino Boemo“, kterého mj.za svého stěžejního učitele pokládal i skladatel Leopold Mozart a jeho syn Wolfgang Amadeus /termín: 12.dubna/

Besedy se konají vždy v 18,00hodin v přednáškovém sále „Balbínka“, č.dv.25, v krásných prostorách Nového Adalbertina na Velkém náměstí v Hradci Králové.

Všichni jste srdečně zváni.

Rmp

Protože mnohé z Vás zajímá, zda a kam bude směřovat letošní farní zájezd, tož vězte:

“ V září zamíříme na jih, totiž do moravské metropole, za poznáním kulturního dědictví, zvláště sakrálního umění města Brna, vše s duchovním doprovodem a s odborným výkladem a možná i s překvapením. Tato předběžná informace bude upřesněna v měsíci červnu. Další info na tel.723810849.

Tříkrálová sbírka 2019

První lednová sobota patří nejen v Kostelci nad Orlicí již tradičně tříkrálovým koledníkům. V letošním roce bylo vypraveno celkem osm skupinek, které tvořili žáci kosteleckých základních škol a také ministranti. Pro některé koledníky to byla, co se týče sbírky premiéra, jiní absolvovali tříkrálovou sbírku už neuvěřitelným desátým rokem. Po oblečení kostýmů, zapsání vedoucích a všeobecné přípravě v budově ZŠ Komenského se všechny skupinky přesunuly do kostela sv. Jiří. Zde se od P. Vladimíra Handla dozvěděli něco o samotných Třech králich a bylo jim také uděleno požehnání. A pak už se každý vydal svou vlastní přidělenou cestou. Toho dne jste je mohli slyšet zpívat po celém městě, od Nového zámku až po Povidlov. Koledníkům přálo i počasí, i když tající sníh byl menším problémem a následné mokro v botách také nebylo příjemné (někde se půjčovali ponožky, jindy i obě boty). Většina skupinek končila po obědě, byli ale i tací, kteří setrvali až do soumraku. V budově školy pak na ně čekaly ochotné paní z Farní charity z Rychnova a za odměnu koledníkům připravili malé občerstvení. Jako každým rokem je sbírka z velké části věnována na stacionář v Rychnově nad Kněžnou, dále na pomoc potřebným v zahraničí a také na pomoc při případných přírodních a jiných nečekaných katastrofách tady u nás. Tato akce má

jednoduše své zvláštní kouzlo, kdy koledníci se skvělým pocitem, že pomáhají na dobrou věc, obcházejí běžné lidi a každý do kasičky něco přihodí. A jak mi s oblibou říkáme vždy, když se nás lidé ptají, kolik mají přispět: „Každá koruna pomáhá.“ Velké díky patří organizátorům z Farní charity v Rychnově nad Kněžnou, všem koledníkům, vedoucím skupinek a samozřejmě všem, kteří přispěli a jakýmkoliv způsobem se o letošní tříkrálovou sbírku zasloužili. ŠS

Modlitby matek

Od ledna letošního roku se naše farnost zapojila do celosvětového hnutí Modlitby matek. Krátce k historii a poslání hnutí.

V roce 1994 napsala skupina křesťanů v Anglii brožurku s názvem: Co to děláme našim dětem? Knížka byla plná statistik o tom, jak trpí děti v Anglii, ale i jinde ve světě. Ti, kdo tu knížku napsali, byli zhrozeni tím, co se kolem nich děje. Měli pocit, že musí dát návrh na změnu systému v Anglii, že nesmí dovolit, aby děti takto trpěly. Nechtěli jen nečinně přihlížet, v jaké zemi vyrůstají jejich děti a vnoučata. Brožurku dali všem členům parlamentu a někteří ji ani nemohli číst: uváděné skutečnosti byly otřesné. Naše zakladatelka Veronika a její švagrová Sandra chtěly také něco udělat nejen pro své děti, ale i pro děti na celém světě.

V roce 1995 na katolické charizmatické konferenci v městečku Walsingham Sandru probudil hlas, který jí říkal: modli se za své děti. Po chvíli ten hlas uslyšela ještě jednou. Protože Sandra se celý život za své děti modlila, dohodla se se švagrovou Veronikou, že se budou modlit jeden desátek radostného růžence: “Kterého jsi, Panno, v Betlémě porodila“ za to, aby poznaly, co od nich Pán chce. Poznaly, že Mu mají s důvěrou odevzdávat svoje děti, aby On mohl působit v jejich životech. Sandra a Veronika znaly další matky, které měly problémy s dětmi, a tak vznikla první skupinka Modliteb matek. Pán tyto modlitby potvrdil skutečnými zázraky a slovem z knihy proroka Jeremiáše „Přestaň hlasitě plakat a ronit slzy...“

Za necelé dva roky se Modlitby matek rozšířily do mnohých zemí světa. Veronika byla už babičkou, Sandra měla osm dětí, neměly žádné prostředky na to, aby MM dělaly reklamu. Pouze se modlily a o svých modlitbách řekly či napsaly svým známým a rodině. A Pán Ježíš sám posílal nové a nové matky a vytvářel nové skupinky. Nikoho nezvaly, nic neorganizovaly. Šly jen tam, kam je pozvali.

převzato z webu

www.modlitbymatek.cz

Nově vytvořená skupinka matek a babiček se v kostelecké farnosti schází každé první úterý v měsíci po mši svaté ve farní místnosti. Všechny jste srdečně zvány.

O farnosti a farnících

Farní společenství má být pro každého křesťana napříč konfesemi druhou rodinou. Všichni dobře víme (tedy měli bychom vědět), že Písmo svaté jasně hovoří o společenství věřících, o soudržnosti a sounáležitosti. Proč? Máme privilegium nazývat Boha našim Otcem, Písmo na mnoha místech hovoří o nesmírně krásném a láskyplném vztahu Boha k nám, o bratrství a přátelství s Jeho synem. Jak se projevuje takový vztah v našich životech? V lepším případě se zužuje na návštěvu nedělní bohoslužby, někdy ani ne zcela pravidelnou. Jistě slavení eucharistie je vrcholem církevního života a její prožívání patří ke katechismové povinnosti, nicméně zralý křesťan má toužit po životě ve společenství a prakticky ho uskutečňovat. Všichni jsme povolání ke službě, nejen osoby zasvěcené. Názor, že od toho, aby nás při bohoslužbě duchovně „osvěžoval“ pouze kněz, není správný. Už více než padesát let se církev snaží naplňovat závěry II. Vatikánského koncilu, který povzbuzuje věřící k aktivní účasti nejen na bohoslužbách, ale na životě farnosti a všeobecnému povolání ke svatosti. V této chvíli mi dovolu, milí čtenáři, citovat z knihy faráře Jamese Mallona Proměna farnosti, která mě oslovila natolik, že bych se s Vámi ráda podělila alespoň o krátký úryvek hovořící na téma aktivního zapojení věřících do života církve. Otec James v knize hovoří o pokusech pozvat jednoho ze svých farníků na Kurzy Alfa. Uvádí, že se mu to právě u tohoto člověka nedařilo a při jednom z pokusů mu řekl: „*Víte, Otče, já nejsem až tak pobožný.*“ Kněze to doslova omráčilo a píše: „*Došlo mi, že se vzpíral a projevoval*

rozhořčení, protože jsem porušil jakousi nepsanou dohodu o tom, jak se bude zapojovat do církevního života. Totiž, že bude plnit jen to nejnnutnější minimum svých náboženských povinností a já ho nechám na pokoji a nic víc od něj chtít nebudu. V této roli bude spokojený, protože obyčejní katolíci přece nebývají „až tak pobožní.“ Z těch, kteří „tak pobožní“ jsou, se stávají faráři a jeptišky a ti tu jsou od toho, aby byli svatými a hlásali evangelium. Obyčejný katolík tyhle věci prostě nedělá...“

Knihu vřele doporučuji k přečtení a k inspiraci, jak rozhybat a oživit farní společenství. A na úplný závěr ještě poznámka. Zkušenosti Otce Jamese chce ve své pastorační činnosti využít i nový generální vikář naší diecéze Jan Paseka

Vzpomínka na pana ředitele

Sedím nad partiturou nadepsanou Česká mše od Josefa Dobeše. Známý rukopis, který mě dobrých sedm let provázel v žákovské knížce Kostelecké tehdy ještě LŠU (vysvětlení pro mladší: Lidové školy umění). Týden, co týden a možná i dvakrát do týdne, to si už přesně nevybavuji, jsem, co by žákyně houslového oddělení docházela hrát k panu řediteli Dobešovi, jak jinak než na housle. Víím, že to se mnou neměl vůbec lehké, protože moje píle nebyla příkladná a rytmus také mnohdy pokulhával. Nicméně díky příkladné trpělivosti a shovívavost pana ředitele jsem se i já k základům muziky, a především lásce k ní, dopracovala.

V posledních letech, kdy pan Dobeš už neřediteloval, mi dával i hodiny zpěvu.

Vždy dobře naladěný, hudebně i lidsky, se dovedl s humorem sobě vlastním přenést přes slabosti žáků a otázkou: „Mileno, tak kolikrát?“ (což mělo znamenat, kolikrát jsem předepsanou skladbu doma cvičila) mě přiváděl do rozpaků a vždy jsem se dost za svoji chabou přípravu na hodinu styděla.

Když pan Dobeš odešel na ředitelský odpočinek, nastala pro něho i naši farnost požehnaná doba. Mohl se začít věnovat jak doprovodu liturgie jako varhaník (což jako ředitel školy z „ideových důvodů“ v době totalitního režimu vykonávat nemohl) tak i jako autor mší i kratších příležitostných skladeb svými díly dovedl zdůraznit krásu i důstojnost bohoslužeb. Doprovázel o nedělích i dnech všedních, doprovázel a zpíval litanie při májových pobožnostech. Zpíval a jak zpíval! Jeho něžný tenor dojímal i chlácholil, hladil i povzbuzoval a v podání pana Dobeše ožívaly texty velebící Hospodina. Když těžce onemocněl a byl delší dobu mimo službu, celá farnost ho svými modlitbami doslova „vrátila“ za varhany. Potom nám vypravoval, jak cítil naše modlitby i to, jak se mu s nimi upevňuje zdraví.

Pan ředitel a regenschori Josef Dobeš byl povolán k pozemskému životu 3. března 1919 a Pán ho do svého nebeského kůru pozval k plodné spolupráci 8. dubna 1994.

Pane Dobeši, děkujeme a vzpomínáme.

Ukázku z jeho díla uslyšíme během liturgie na Boží hod velikonoční 21. dubna 2019.

MS

Milí kostelečtí farníci!

Perinatální hospic Dítě v srdci

To, že rok 2019 přinese mnoho nového a poběží v rychlém tempu, jsme všichni v Dítěti v srdci čekali. To, co ve skutečnosti přišlo, nás však doslova dobíhá a musíme se hodně snažit, aby nás to nepředběhlo.

Dítě v srdci je od počátku letošního roku poskytovatelem registrované sociální služby Odborné sociální poradenství. Znamená to, že jsme zařazeni do sítě sociálních služeb Královéhradeckého kraje, který nás díky tomu částečně financuje. Nese to s sebou nutnost nakrmit úředního šimla a mít zpracovanou celou řadu dokumentů a metodik. Bylo zapotřebí vytvořit kvalifikovaný tým. Momentálně máme v týmu dvě sociální pracovníce, dvě krizové interventky, dva poradce pro pozůstalé, porodní asistentku, dudu, psychologku, psychoterapeutku a účetní. A ředitelku.

Většina naší práce se odehrává v terénu. Během ledna a února jsme jen na území našeho kraje ošetřili 10 rodin, které přišly o své miminko či o průběhu těhotenství museli rozhodovat s ohledem na nepříznivou diagnózu miminka.

Konečně máme podepsanou smlouvu o spolupráci s Fakultní nemocnicí v Hradci Králové. Je to pro nás velmi důležité, protože bez ní jsme nemohli do nemocnice přicházet na přání zdravotnického personálu, jak jsme byli do roku 2018 zvyklí. V uplynulém roce si nás směla přivolat pouze sama rodina.

Na přelomu roku byla uzavřena smlouva s biskupstvím o dlouhodobém nájmu na „domeček“. Nájemné nám bylo stanoveno na 2400 Kč ročně s tím, že na náklady Dítěte v srdci „domeček“ opravíme.

Díky dlouhodobému úsilí je nyní hotový projekt, který vyčíslil potřebné opravy na 6,3 milionů korun. Ruku v ruce s tím probíhají jednání a přípravné práce ohledně další potřebné dokumentace pro poskytnutí stavebního povolení a získání příslibených peněz. Momentálně má Dítě v srdci příslibené necelé 4 miliony ve dvou etapách oprav. Zbýlé peníze budeme muset buď sehnat nebo při realizaci projektu ušetřit. Je to nemalá starost.

Dítě v srdci má fungující pobočku v Jižních Čechách, bylo zde nově otevřeno kontaktní místo v Českých Budějovicích. Funguje tam samostatný multidisciplinární tým, dosud složený pouze z dobrovolníků. O jejich činnosti se můžete více dozvědět na výstavě o Dítěti v srdci, která bude zahájena 27.3. 2019 v Českých Budějovicích.

Probíhají přípravné práce na otevření další pobočky v Praze, kde se formuje vedení a vytváří zázemí. Oficiální vznik bude zřejmě oznámen během květnového víkendu, kdy 11. - 12. 5. připravujeme sérii akcí v našem hlavním městě. Začínáme v

sobotu benefičním během s programem pro děti v Bohnickém areálu, následuje koncert "Musica (K)lasica pro Dítě v srdci" u sv. Jakuba na Starém Městě ve spolupráci se známou varhanicí Irenou Chřibkovou pod záštitou starosty Prahy 1 Pavla Čížinského. Víkend bude zakončen koncertem na Vyšehradě v neděli v 16 hodin, tentokrát ve spolupráci se sopranistkou Pavlínou Senič.

Vznikající Severomoravská pobočka Dítěte v srdci řeší nedostatek vzdělaného personálu a velký objem prací, který neustále narůstá. Z části sem dojíždí pracovníci Dítěte z Kostelce, abychom pokryli požadavky v nemocnicích. Doufáme, že v brzké době dojde ke stabilizaci zdejšího zázemí.

Navazujeme na každoročně pořádaná školení perinatální paliativní péče. Je o ně velký zájem. Letos proběhne celkem 4x velký dvoudenní blok v různých koutech naší republiky. Spolu s tím dojíždíme i do nemocnic a pořádáme zde krátká 2-3hodinová rychlá seznámení personálu nemocnice s tématem.

Pokračuje spolupráce s ženskou věznicí ve Světlé nad Sázavou, kde pro Dítě v srdci vyrábějí memoryboxy a spoustu věcí do nich či věcí k prodeji na jarmarcích. O memoryboxech napíšu někdy samostatně, protože to je velké a obsáhlé téma.

V Olomouci na hřbitově Neředín máme hrobové místo pro rodiny, jejichž miminko zemřelo před, během či krátce po porodu. Vytvoření pomníku na tomto místě se ujal pan Otmar Oliva. Je to pro nás velkou ctí. V brzké době bude v souvislosti s tím zahájena informativní kampaň a sbírková akce, do níž se zapojí i Radio Proglas a Katolický týdeník.

Na Rabštejně 16. února proběhl pod záštitou pana starosty města Františka Kinského a náměstka hejtmana Ing. Vladimíra Derneru již třetí ples Dítěte v srdci. Kapela KOPLAHO BAND je zárukou dobré zábavy sama o sobě. V kombinaci s bohatou tombolou a půlnočním občerstvením pak vznikl velmi milý večer, na který budeme dlouho vzpomínat. Hlavní cenu letos věnovala cestovní agentura Eurocentrum – byl to wellness pobyt na Konopišti pro dva. Těšíme se, že se 15. února 2020 zde s vámi potkáme a pobavíme znovu.

Doufám, že jsem při výčtu aktivit, které nás momentálně zaměstnávají, na nic nezapomněla. Chtěla bych touto cestou poděkovat za podporu, které se Dítěti v srdci od naší farnosti dostává. Jsem velmi vděčná za zázemí, které jsme zde našli a za všechny ochotné farníky, kteří se do naší práce zapojili.

Pokud byste měli jakýkoli dotaz či nápad, neváhejte se na mě obrátit. Těším se na další spolupráci s vámi všemi.

Alena Peremská, ředitelka Perinatálního hospice Dítě v srdci, z. s.

INTENČNÍ KNIHA – BŘEZEN – KVĚTEN 2019

8	Pá	Za Pavla Plačka, manželku a celý rod
9	So	Za Oldřicha a Marii Macháčkovy, syna Oldřicha a rodiče z obojí strany
10	Ne	Za + Josefa Dobeše a zemřelé varhaníky a členy chrámového sboru
12	Ut	
13	St	
14	Čt	
15	Pá	Za rodinu Chaloupkovu a Vaiglovu
16	So	
17	Ne	Za Aloise Pupse, manželku, syna Aloise a celý rod
19	Út	Za Josefu Brandejsovou, manžela, rodiče a sourozence Killerovy a Brandejsovy
20	St	Za Františka a Marii Pichnerovi
22	Pá	Na poděkování za Boží pomoc a ochranu s prosbou o dar zdraví
23	So	
24	Ne	Za Josefu Kropfovou, manžela, sourozence a rodiče z obojí strany
26	Út	
27	St	
28	Čt	
29	Pá	Za Josefa Žišku, Elišku Žiškovou a za Martu a Miloslava Ehlovy
30	So	Za živé a zemřelé ze sdružení kněží Quinque Vulnerum
31	Ne	Za P. Josefa Petruje

2	Út	Za Františka Dvořáka a rodiče z obojí strany
3	St	Na poděkování za 80 let života s prosbou o další pomoc a ochranu
5	Pá	Za Karla Kloučka a jeho rodinu
6	So	Ke cti Panny Marie a na její úmysly
7	Ne	Za Růženu Chaloupkovou, Jana Šedu a Marii Vaiglovou
9	Út	Za Evu Jahodovou, manžela a celý rod
10	St	Za Ernu Lorencovou, manžela a Marii Kirschovou
11	Čt	
12	Pá	Za Rudolfa Brandejse, manželku, rodiče a sourozence z obojí strany
13	So	
14	Ne	Za Josefa a Marii Prudičovy a jejich rodiče z obojí strany a dceru Marii Otčenáškovou
16	Út	
17	St	Za Jaroslava Musila a rodiče z obojí strany
18	Čt-ZČ	Za Josefa Karpíška (bratra)
19	Pá-VP	Obřady Velkého pátku
20	So-BS	Za všechny živé a zemřelé farníky z kostelecké a chlenské farnosti
21	Ne	Za Annu a Josefa Rajmovi, dceru Věru Kunovou a celý rod
22	Po	Za Jiřího Zahradníka, manželku a dva syny
28	Ne	Za Rudolfa Matějku a živé a zemřelé z rodiny a za zemřelé z rodiny Brožíkovy
30	Út	Za Jiří Konvalinku a za živé i zemřelé členy rodiny
1	St	Za MUDr. Jana a Soňu Kapišinských
3	Pá	Za Miloslava a Boženu Pavlatovy, sestru, bratry a

		rodiče
4	So	Ke cti Panny Marie a na její úmysly
5	Ne	Za Josefa Procházku a rodiče Procházkovy a Svatošovy
7	Út	Za Františka Jiráčka a rodiče z obojí strany
8	St	
9	Čt	Za rodiče Šimákovi a jejich syny Václava a Jana (mše sv. s MP u kaple v Kozodrech)
10	Pá	Za rodinu Krčmářovu, Lyerovu a Hartmanovu
11	So	
12	Ne	Za rodiče Marii a Josefa Potštejnských a syna Josefa
14	Út	
15	St	Za Věru Sobotkovou, Růženu Stejskalovou a Marii Benešovou
17	Pá	Za Jana Plného, sourozence a jejich rodiče
18	So	
19	Ne	Za zemřelé a živé členy rodiny Kuricovi a Misorovi
21	Út	
22	St	
23	Čt	Za Ludmilu Žákovou a Miroslava Stacha
24	Pá	Za manžele Vaiglovi, syna a snachu
25	So	
26	Ne	Za Františka Fialu a manželku, syny Jindřicha a Františka a jejich manželky
28	Út	Za Annu Karpíškovou (matku)
29	St	
31	Pá	Poutní mše sv. v kapli Navštívení PM Pod strání

Máte nějaké podněty, návrhy či připomínky?

Na těchto stránkách může být i Váš příspěvek.

Termín uzávěrky dalšího čísla bude včas oznámen.

Příspěvky je možné posílat také elektronicky na adresu farnosti:

rkfd.kostelec.no@centrum.cz

Redakce neodpovídá za obsah jednotlivých příspěvků

Svatojiřské listy – občasník kostelecké farnosti.

ročník 16, číslo 1, březen 2019

Vydává: Římskokatolická farnost – děkanství Kostelec n O.

Redakce: Jana Vajglová, Milena Slavíková

Určeno pro vnitřní potřebu farnosti

Režijní cena 5,- Kč